

עמ"י 26549/06/15 - שמעון אסולין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז

12 יוני 2015

עמ"י 26549-06-15 אסולין נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופט מנחם פינקלשטיין - סג"נ

שמעון אסולין

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר, עו"ד ג'ימי מינאווי

ב"כ המשיבה, עו"ד רפ"ק צביקה מוזס

העורר לא הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ממנה את הסניגור, עו"ד ג'ימי מינאווי, לייצג את העורר.

ניתנה והודעה היום כ"ה סיוון תשע"ה, 12/06/2015 במעמד הנוכחים.

החלטה

העורר נעצר היום לפנות בוקר ומיוחסות לו עבירות של נהיגה בשכרות, גרימת חבלה של ממש ואי שמירת רווח. המדובר בתאונה שאירעה בכביש 431, כאשר העורר נהג במהירות גבוהה מאוד, בהיותו שיכור (לפי בדיקת ינשוף) והתנגש בחלק אחורי של אופנוע שנסע לפניו. נהג האופנוע הובהל לבית החולים שיבא, ולפי מה שנמסר הוא במצב אנוש עקב פגיעת ראש ופגיעות בשאר חלקי גופו.

המשטרה ביקשה כי העורר יעצר ל- 5 ימים בעילות של מסוכנות וחשש לשיבוש הליכים. השופטת קמא קבעה כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות וכי נכון לאפשר את מיצויה של החקירה. נוכח פעולות החקירה הנדרשות, שוכנעה השופטת שיש לאפשר את המשך החקירה כשהעורר נתון במעצר, שכן שחרורו עלול להביא לשיבוש הליכים. לפיכך הורתה על מעצרו של העורר עד ליום 15.6.15.

יצוין כי בהסכמת הסניגור נשמע הערר שלא במעמד העורר. שמעתי את טענות ב"כ העורר, ועיינתי בחומר וכן בפעולות החקירה הנדרשות. הגעתי למסקנה שלא נפלה טעות בהחלטת השופטת. יודגש כי במקרה זה, יש חשש לשיבוש הליכים וזאת, בין השאר, לאור העובדה של ניגוד גרסאות בשאלה היכן היה העורר לפני התאונה, מה עוד, שלדברי העורר אין לו פרטים לגבי הכתובת ומספר הטלפון של החברה שאצלה היה. מרשימת הפעולות עולה שבשלב זה יש מקום לאפשר למשטרה את המשך החקירה שהעורר עצור. הסניגור ביקש להסתמך על פס"ד שבו נאמר כי מי שמואשם בנהיגה בשכרות מופגת מסוכנותו במידה רבה אם נפסל רישיון הנהיגה שלו (עמ"ת 39208-01-14). ואולם, מעבר לעובדה ששם מדובר בעניין של מעצר עד תום ההליכים, הרי יש לזכור כי במקרה זה מדובר באירוע שהתרחש רק היום, וקיים, כאמור, חשש לשיבוש הליכים, חשש המהווה אף הוא הצדקה למעצר הימים שנקבע ע"י בית משפט קמא.

ב"כ העורר גם ציין שבקשת המעצר לא הייתה חתומה. ביקשתי לברר נושא זה ונמסר לי ע"י ב"כ המשיבה כי הבקשה הועברה בפקס לטוען המוסמך, רס"ב ששון, שהגיש אותה לבית המשפט, אולם לא חתם את פרטיו בגלל מצוקת הזמן. אכן, אין בהסבר זה כדי להצדיק הגשת בקשה לא חתומה לבית המשפט. ואולם, בעידן הבטלות היחסית, אינני סבור שיש בליקוי זה כדי להצדיק שחרור ממעצר. בסופו של דבר הטענות נשמעו גם בע"פ ובית המשפט עיין בחומר הקיים ובנספח הסודי. לא למותר לציין שהסניגור עצמו לא העלה נושא זה על גבי הערר שכתב (וגם הנימוק שלו לכך היה מצוקת הזמן...). אם צריך אסמכתא לכך שאין בבקשת מעצר בלתי חתומה להביא אוטומטית לשחרור ממעצר, מפנה אני להחלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה, ב"ש (חי') 1464/05.

לפיכך נדחה הערר.

ניתנה והודעה היום כ"ה סיוון תשע"ה, 12/06/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

השופט מנחם פינקלשטיין,
סג"נ, אב"ד